

Cuprins / Contents

Peter intră în scenă / Peter Breaks Through	4/5
Zborul / The Flight	26/27
Ținutul de Nicăieri / The Never-Never Land	44/45
Laguna Sirenelor / The Mermaids Lagoon	56/57
Pasărea de Nicăieri / The Never Bird	60/61
Casa subterană / The Underground Home	68/69
Povestea lui Wendy / Wendy's Story	74/75
Copiii sunt răpiți /	
The Children are Carried Off	86/87
Corabia piratilor / The Pirate Ship	108/109
Casă, dulce casă / Home Sweet Home	122/123
Când Wendy s-a făcut mare /	
When Wendy Grew Up	138/139

Chapter 1

Peter Breaks Through

All children, except one, grow up. They soon know that they will grow up, and the way Wendy knew was this: one day when she was two years old she was playing in a garden, and she plucked a flower and ran with it to her mother. I suppose she must have looked rather delightful, for Mrs. Darling cried:

“Oh, why can’t you remain like this for ever!” This was all that passed between them on the subject, but henceforth Wendy knew that she must grow up. Two is the beginning of the end.

Mr. and Mrs. Darling lived in a tree-lined street, and their house was No. 14. She was a lovely lady, with a romantic mind and such a sweet mocking mouth. Her romantic mind was like the tiny boxes, one within the other, that come from the puzzling East. However many you discover there is always one more; and her sweet mocking mouth had one kiss on it that Wendy could never get, though there it was, perfectly conspicuous in the right-hand corner.

Mr. Darling was one of those deep ones who know about stocks and shares. Of course no one really knows, but he quite seemed to know, and he often said stocks were up and shares were down in a way that would have made any woman respect him.

Wendy came first, then John, then Michael. Mrs. Darling loved to have everything just so, and Mr. Darling had a passion for being exactly like his neighbours; so, of course, they had a nanny.

Dar pentru că nu erau înstăriți, bona era o cățelușă Terra Nova autentică, pe nume Nana.

În seara în care începe povestea noastră, Nana moțâia liniștită lângă foc. Doamna și domnul Darling se pregăteau să iasă în oraș, iar ea urma să stea cu copiii. Ceasul bătut de șase ori: era vremea să înceapă pregătirile de culcare.

Nana se ridică, se întinse, apoi aprinse lumina. După ce asternu paturile, agătă pijamalele aproape de foc și dădu drumul la apă în cadă. Apoi, asigurându-se că apa nu era prea fierbinte, plecă să-l aducă pe Michael – care, fiind cel mai mic, era primul care trebuia culcat – și se întoarse cu el în spinare. Michael nu voia, firește, să fie îmbăiat, dar Nana era autoritară și, ducându-l în baie, închise ușa ca să nu-l tragă curentul.

Între timp, doamna Darling auzi un zgomot la fereastra camerei copiilor, unde o siluetă ce părea a unui băiețel încerca închizătoarea, dispărând numaidecât la auzul strigătului ei de surpriză. Deschise degrabă fereastra, dar nu văzu nimic în afară de acoperișurile umede ale caselor vecine și de cerul senin al nopții. Îi veniră deodată în minte tot soiul de povești cu spiriduși, căci cu o zi înainte Nana pățise același lucru, numai că închisese fereastra atât de repede, încât retezase umbra băiețelului, despărțind-o de trup, iar doamna Darling o împăturise cu grijă și o așezase într-un sertar.

As they were poor, this nanny was a prim New-foundland dog, called Nana.

On the evening on which our story begins, Nana was dozing peacefully by the fireside. Mr. and Mrs. Darling were getting ready to go out to dinner and Nana was to be left in sole charge of the children. Presently the clock went off with a whirr, and struck – one, two, three, four, five, six – time to begin to put the children to bed.

Nana got up, and stretched herself, and carefully switched on the electric light. Then she turned the bedclothes neaty down and hung the little pyjamas over the fire-guard. She then trotted up to the bathroom and turned on the water; after feeling it with her paw to make sure that it was not too hot, she went off to look for Michael, who, being the youngest of the three children, must go to bed first. She returned immediately with him sitting astride her back. Michael, of course, did not want to be bathed, but Nana was firm and, taking him to the bathroom, shut the door so that he should not be in a draught.

Whilst Mrs. Darling was in the nursery she heard a noise outside the window, as a tiny figure, no bigger than a little boy, tried the window-latch, and vanished suddenly at her cry of surprise. She flung the window open, but there was nothing to be seen, nothing but the dim roofs of the neighbouring houses, and the deep blue sky above. She began to frighten herself with eerie bogie tales, for the same thing had happened the day before, when Nana had gone to the window and shut it down so quickly that she had cutt off the boy's shadow. Mrs. Darling carefully folded it and put it away.

Îngrijorarea nu o ținu însă mult, căci toți cei trei copii intrară în cameră. Wendy și John jucau jocul lor favorit, de-a mama și de-a tata, iar fața doamnei Darling strălucea de încântare auzindu-i. Domnul Darling se năpusti pe urmele lor, foarte agitat din pricină că nu reușea să-și înnoade cravata. Doamna Darling l-a ajutat și imediat el a părăsit camera, cu Michael în spate, pe care l-a aruncat apoi în pătutul lui.

Dar, din nefericire, Nana, care tocmai ieșea din baie, se frecă din greșeală de pantalonii lui proaspăt călcați și câteva fire de blană se lipiră de ei. Adulților nu le place să se umple de păr, așa că domnul Darling era foarte supărat pe Nana și hotărâse s-o concedieze. Dar doamna Darling îi povesti despre silueta ciudată de la fereastră și despre cum Nana lătrase și închisese fereastra atât de repede încât îi retezase umbra, pe care i-o arătă drept dovadă. Îi spuse apoi cât de multumită era că o are pe Nana drept bonă.

– Uită-te numai cât este de grijulie, încheie ea, în timp ce credinciosul câine îi aducea lui Michael sticluta cu sirop de tuse. Dar Michael era obraznic și refuza să-și ia doctoria; după o porție bună de ceartă, Wendy avu o idee:

– Ar trebui să ia și tata împreună cu el.

– Prea bine, spuse domnul Darling, să vedem care dintre noi este mai curajos. Două pahare fură aduse și umplute numaidecât.

But she soon felt reassured when her children came in together. John and Wendy were playing at their favourite game of being Father and Mother, and Mrs. Darling's beautiful face beamed with delight as she listened to them. Suddenly, in rushed Mr. Darling, very much excited because he could not fasten his evening tie. Mrs. Darling easily managed that for him, and he was soon skipping about the room with Michael on his back, dropping him finally into his bed.

Unfortunately, in going to the bathroom, Nana accidentally brushed against Mr. Darling's beautifully pressed black trousers, and left some of her grey clinging hairs upon them. Now, no grown-up person likes hairy trousers, so Mr. Darling was very cross with Nana, and spoke of dismissing her. But Mrs. Darling told him about the weird apparition at the window, how Nana had barked at it and shut the window down so fast that its shadow had been cut clean off and left behind. She showed him the shadow, and told him how glad she was to have such a treasure as Nana for a nurse.

"You see how very useful Nana is", concluded Mrs. Darling, as the faithful dog came in with Michael's bottle of cough mixture. But Michael was naughty and would not take it; there was a fine fuss over it, when Wendy, being a clever little girl, hit on a brilliant idea.

"Father should take some of his medicine to keep Michael company."

"Very well", said Mr. Darling, "we shall see who is the braver." Two glases were fetched and filled in a moment.

- Unu, doi, trei, și, strigă Wendy; Michael își înghiți porția, bărbătește, dar domnul Darling se prefăcu doar, și ascunse paharul la spate.

John însă îl observă.

- Tata n-a băut-o! strigă el, iar Michael, văzând că fusese păcălit, izbucni în plâns. Ca să-l liniștească, domnul Darling se gândi să facă o glumă. Turnă doctoria în farfuria Nanei, iar când bietul câine, crezând că-i dă ceva bun, se grăbi s-o lipăie, râse în hohote de privirea ei muștrătoare. Copiii, care își iubeau bona din toată inima, se întristară văzând-o cum se ghemuiește în culcusul ei, mai supărată și mai jignită decât toți câinii din lume.

Domnul Darling, enervat că nimeni nu-i apreciasse gluma, o goni din culcuș, o înșfacă de zgardă și o legă în curte.

- Acolo este locul câinilor, zise el, în ciuda protestelor copiilor. Doamna Darling îi liniști, sărutându-i cu duioșie, ca orice mamă, îi înveli, le cântă un cântecel de leagăn și, lăsând veiozele aprinse să nu le fie urât, se furișă afară din cameră în vârful picioarelor.

În camera copiilor era acum liniste. Deodată, luminile pâlpăiră și se stinseră una câte una, iar în odaie pătrunse o mîngiuță de foc, ce zbură un timp de colo-colo, apoi dispăru într-o ulcică. Atunci, silueta aceea gratioasă care o înspăimântase pe doamna Darling se furișă prin bezna nopții. Fereastra se deschise cu un clinchet ușor și un băietel se strecură înăuntru.